

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی عنصر روی و تنظیم کننده رشد اکسین بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه ذرت دانه ای در شرایط کمبود آب

محل انتشار:

مجله به زراعی نهال و بذر، دوره 25، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهنام زند

علی سروش زاده

فائزه قناتی

فواد مرادی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر محلول پاشی عنصر روی و تنظیم کننده رشد اکسین در شرایط کمبود آب خاک این تحقیق در سال ۱۳۸۵ مرکز تحقیقات کشاورزی ورامین اجرا گردید. در این تحقیق عامل کمبود آب (آبیاری در مرحله ۵۰، ۶۰ و ۷۰٪ تخلیه رطوبت قابل استفاده خاک) به عنوان عامل اصلی و اثر متقابل محلول پاشی عنصر روی با غلظت ۵ گرم در ۱۰۰۰ لیتر (سولفات روی، کلات روی، محلولپاشی با آب معمولی و بدون محلولپاشی) و محلولپاشی تنظیم کننده رشد اکسین با غلظت ۱۰ میلی گرم در لیتر (با محلول پاشی، بدون محلول پاشی و محلول پاشی با آب) به عنوان عامل فرعی، بصورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۳ تکرار مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه واریانس داده ها نشان داد که در میان کلیه تیمارها تنها اثر متقابل کمبود آب و محلول پاشی اکسین بر عملکرد دانه غیرمعنی دار بود و دو صفت درصد پروتئین و روغن دانه تحت تاثیر کلیه تیمارها و اثر متقابل آنها قرار گرفتند. در این میان اثر متقابل محلول پاشی با سولفات و کلات روی به همراه اکسین در دو سطح ۵۰ و ۶۰ درصد تخلیه رطوبت قابل استفاده به ترتیب با ۱۲۴۱۰ و ۱۱۸۴۰ کیلوگرم در هکتار بالاترین میانگین عملکرد دانه را داشتند. اثر محلول پاشی ترکیبات روی و اکسین در سطوح مختلف رطوبتی بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه نیز متفاوت بود ولی در مجموع اثر محلول پاشی عنصر روی و اکسین بر روی عملکرد و اجزای عملکرد دانه در سطوح رطوبتی یکسان اثر سودمندی نشان داد.

کلمات کلیدی:

ذرت دانه ای، کمبود آب، عنصر روی، اکسین، عملکرد دانه و اجزای عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812592>

